

at der gives Kolding Kommune Tilladelse til at benytte Slotsbassen paa den angivne Maade. I Denhold hertil blev Bevillingen negtet.

Herefter blev Sagen fillst i Bero, indtil det under 5te Oktober 1867 blev tilladt vedkommende Bygningsinspektør i Overensstemmelse med en fra ham derom modtagen Indstilling at anvende indtil 30 à 40 Rd. om Aaret til Beplantning af Slotsbassen paa Grundlag af den i 1863 udarbejdede Plan, for saa vidt et saadant Beløb kunde udredes af den Sum af 100 Rd. som i Reglen aarlig bevilges til Slotsruinens Vedligeholdelse. Dette er imidlertid kun stet i en meget ringe Udstrækning, og Plantningerne ere mere eller mindre mislykkede. — Samme Aar tillodes det Kolding Kommunalbestyrelse paa egen Befostning at anlægge og fræegne en Spadsereesti langs med Slotsjøen, men i øvrigt henstod Sagen, indtil man i 1873 modtog et Andragende fra Bestyrelsen for „Selskabet til Kolding Omegns Forfjønneelse“ om Tilladelse til paa nærmere angivne Betingelser uden Befostning for Statskassen at bringe den ovennævnte i 1863 udarbejdede Plan til Slotsbassens Beplantning til Udførelse. Da vedkommende Bygningsinspektør, hvis Erklæring blev indhentet, anbefalede Andragendet, og da Finantsudvalget, der behandlede Finantslovforlaget for 18^{64/65}, som ovenfor bemærket havde henstillet, at en Tilladelse som den nu begjærte gives Kolding Kommune, tillod Ministeriet i Skrivelse af 4de Marts 1873 til Amtmanden over Veile Amt, at Selskabet lod udføre Beplantning og Anlæg af Terraintet omkring Slotsruinen og Staldgaarden efter den omtvænte Plan dog saaledes:

- „at Afgangen fra Staldgaarden til Ruinen bibeholdes som nu i en lige Linie,
- at der ikke maa plantes langs med Ruinen, og at navnlig den paa Planen angivne Afstand mellem Ruinen og den Nord for samme antydede Bei bliver uforandret, og
- at den Bygning, som for Tiden er overladt Enken efter Opsynsmand Fedde til Beboelse, forbliver staaende, samt i øvrigt paa Vilkaar,
- at de Rettigheder, som maatte tilkomme det Offentlige eller Private med Hensyn til Slotsgrunden, respekteres, og at Selskabet holder Statskassen skadesløs for det Tab af Leie eller anden Indtægt, som Planens Gjennemførelse maatte medføre,
- at selve Ruinen bliver Selskabet uvedkommende, og at Forholdet med Hensyn til Opsynet med samme, som hidtil, henhører under Ministeriets Bestemmelse,
- at de paa Bassen staaende ældre Træer ikke maa borttages, og at Selskabet vedligeholder de fornødne Hegn, for saa vidt disses Vedligeholdelse ikke paahviler Andre, samt endelig,
- at Selskabet ved Planens Gjennemførelse og Anlæggets Vedligeholdelse er Bygningsinspektørens Tilsyn og Kontrol undergivet.“

Med Hensyn til det første af de nævnte Vilkaar bemærkes, at en Del af Jorden omkring Staldgaarden er bortleiet for en aarlig Leieafgift af 50 Rd., at der har været tillagt den sidste Opsynsmand ved Ruinen Tilladelse til indtil videre at græsse en Ko paa de ubeplantede Dele af Bassen, hvilken Tilladelse efter hans Død er benyttet af hans Enke, hvem det er blevet tilladt at forblive boende i den ham tillagte Fribolig mod at føre Tilsyn med Ruinen og Slotsgrunden, uden at dog den nævnte Græsningsstilladelse er fornyet for hendes Vedkommende; at der er indrømmet Kolding Brandvæsen Afgang til Slotsjøen ad en Bei i Slotsgrundens vestlige Kant, samt endelig at det er tilladt 5 forhenværende Stutteribetjente fremdeles indtil videre at beholde Brugen af nogle paa Slotsgrunden liggende Havelodder, som havde været overlade dem, medens de vare ansatte ved Stutteriet, ligesom et Stykke Høvejord er udleiet i Forbindelse med en af Leilighederne i Staldgaarden.

Paa de nævnte Betingelser er Selskabet gaaet ind.

Da den ovennævnte af Enken efter en tidligere Opsynsmand udøvede Benyttelse af Græsningen paa Slotsgrunden imidlertid vanskeliggjorde Beplantningen, anholdt Selskabet om, at det maatte blive hende paalagt at ophøre med Græsningen. Hvorvel der nu, som allerede bemærket, ikke tilkom Enken nogen Ret til Græsning, fandt man dog, at Billighed talte for, at der tillagdes hende Erstatning for Ophøret af den af hende hidtil faktisk udøvede Ret, og Forholdet blev derefter ordnet saaledes, at der af Selskabet udbetales Enken en aarlig Godtgjævelse af 15 Rd. for Ophøret af Græsningen.

Det tilføies sluttelig, at de udleiede og de til Haven udlagte Dele af Slotsgrunden endnu ikke ere indtagne til Beplantning, og at derfor de tidligere bestaaende Forhold med Hensyn til disse Arealer endnu vedvare.“

Da de med det private Selskab indgaaede Vilkaar ikke indskrænke Statens frie Eiendomsret over det omhandlede Terrain, har Udvalget Intet at erindre imod den Indrømmelse, der derved er tilstaaet den vedkommende By. Dog skal man bemærke, at Afgangen til det nævnte Terrain selvfølgelig ligesom hidtil bør være fri, uden at betinges af, at Vedkommende er Medlem af det nævnte private Sel-